

Quaestio medic, an aetate proVectis plus prosit potus quam cibus? / [Ambroise Hosty].

Contributors

Hosty, Ambrose, -approximately 1781.
Procopé-Couteau, Michel Coltellì, 1684-1753.
Université de Paris.

Publication/Creation

Paris : Quillau, 1749.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ms39xn9r>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-tertiâ
mensis Martii, Anno Domini M. DCC. XLIX.*

M. MICHAËLE PROCOPE-COUTEAUX,
Doctore Medico, Præsîde.

An ætate provectis plùs profit potus quàm cibus?

I.

ENIUM, licèt à Cicerone lau-
datum, non ab omnibus ætas grata
cenfetur. *Mala*, ait Plautus, *merx*
est, tergo illam attingere cuncti de-
siderant, attigisse plerique dolent. Quàm

A

pretiosa dicerentur remedia quæ eam arcere valent, hæc mittas quærere, in vanum laborabis. Naturæ legibus obtemperandum. Non casu, non fortuito, sed necessario inviti tacitis fenescimus annis. Infantiam immediate subsequitur adolescentia, adolescentiam pubertas, pubertatem virilitas, virilitatem senectus vitæ hiems. Eam morari & mollem facere poteris rectâ vivendi ratione quam te docebit vera senectutis causæ cognitio. *Senex onustum corpus gerit, vires relinquunt, perniciousitas deserit, languent organa, defunt desideria.* Hæc symptomata fibrarum imbecillitatem arguunt.

I. I.

QU I fit ut fibræ quæ quadraginta annorum spatio, alimentorum ope, ampliatae fuerunt & corroboratae, debilitentur? Num tritus operam dixeris? Minimè. Nonne idem semper adest nutritionis fons, nempè chylus? Jure & merito insimulanda est ipsa nutritio. Cujuslibet organi summa vis, in certâ quâdam & æquilibratâ densitate sita est. Organa sunt corporis humani fibræ, dilationis & contractionis capaces. Virilitatis tempore perfectionis gradum adipiscuntur. Utinam in eodem puncto permanere possint; verum indefinenter nutriuntur, hinc

mali labes. Tunc enim spissiores fiunt, nimis fluidorum impetui resistunt, minus dilatantur, minus contrahuntur, lentior fit circulatio, pauciores in glandulis cerebri procreantur & secernuntur spiritus, deperditur partium elater. Ab alibilibus igitur caveat alimoniis ætate provectus homo.

I I I.

C I B I nomine intelligimus panem, carnes, solida alimenta, licet post digestionem, in chylum vertantur & fluidorum indolem accepisse videantur, naturam non mutant. Partes salinas, oleosas, terrestres, & fibris nutriendis apprimè idoneas continent.

I V.

N O N ita se habent fluida, tenuibus admodum constant moleculis, ægrè cohibentur & subsidunt, difficillimè inhærent, parùm & lentè nutriunt. Prætereà quos trahunt canales irrigant, organorum ficcitati obstant, ipsorum servant agilitatem & elaterem.

V.

N O S T R A S collige propositiones, & ex illis sic confice argumentum.

Senectutis causa fibrarum imbecillitas dici debet. Fibrarum imbecillitas ab ipsarum crassitie oritur, crassities soli nutritioni tribuenda est. Moderatè ergò vivat qui senectutem timet; ætate provectus solidis abstineat alimentis, parcat cibo, potui indulgeat,

Ergò ætate provectis plus prodest potus quàm cibus.

Proponebat Parisiis AMBROSIUS HOSTY, Hyberno-Tuamensis, Doctor Medicus Remensis, necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1749, à sextâ ad meridiem.